
Uvodnik

Spoštovani bralke in bralci, tokratni prispevki dokazujejo vso vsebinsko pestrost in kompleksnost področja, ki ga proučuje varstvoslovje. Prva dva prispevka tako sodita na področje policijske dejavnosti oziroma notranje varnosti, tretji na področje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, četrti pa na področje obrambe.

Franc Pozdarec in Klemen Kotnik naslavljata problematiko zasega predmetov kot uradnega dejanja policistov v Sloveniji. Njuna analiza razkrije svojevrstno evolucijo na tem področju, saj so se z razvojem ustavnopravnega varstva pravic posameznika v primeru zasega predmetov, še posebej s širšim dojemanjem privilegija zoper samoobtožbo, prilagajali tudi policijski postopki in normativna ureditev, vse s ciljem izpopolnjevanja stroke za odpravljanje napak v postopkih, kjer se zasegajo predmeti.

Če velja zaseg predmetov za tradicionalno policijsko pooblastilo, je uvedba tehničnih pripomočkov v policijske postopke precej novejšega datuma. To še posebej velja za nosljive kamere policistov, ki najslužijo tako njim kot državljanom. V tem smislu sta Anže Mihelič in Kaja Prislan Mihelič opravila eksploratorno raziskavo o odnosu javnosti do uvedbe nosljivih kamer v policijske postopke. S pomočjo spletnega anketiranja sta testirala model za ugotavljanje dejavnikov, ki napovedujejo odnos prebivalcev do nosljivih kamer, ki so v uporabi v policijskih postopkih, in ugotovila, da na posameznikov odnos do uvedbe nosljivih kamer bolj vplivajo splošna prepričanja o tehnologijah kot pa zaupanje v policijo in državo ter da prebivalci ne nasprotujejo uvedbi nosljivih kamer.

Na tehnologijo se nanaša tudi prispevek, ki sta ga napisali Mišel Szőke in Vanja Ida Erčulj. Proučevali sta dejavnike, ki so povezani s hitrostjo odziva na klic 112 v 28-ih državah Evropske unije. Ugotovili sta, da dejavniki, kot so gospodarska razvitost, gostota naseljenosti ali prisotnost dodatne številke za nujno pomoč v državi ne vplivajo na hitrost odziva na klic v sili 112. Poleg hitrosti odziva poseben problem predstavljajo lažni klici na številko 112, ki negativno vplivajo na kakovost nudenja nujne pomoči.

Silvo Grčar in Katja Eman pa se v prispevku ukvarjata z ekološko kriminaliteto, za katero so odgovorne oborožene sile, in sicer tako v vojnem kot mirnodobnem času. Gre za problematiko, o kateri se veliko ne raziskuje in poroča, avtorja pa ugotavljata, da vojaško institucionalno okolje (lahko) ustvarja, ohranja ali preprečuje okoliščine, ki generirajo ekološko kriminaliteto, katere povzročitelj je vojaška organizacija.

Vljudno vabljeni k prebiranju in razmišljanju o zapisanem.

Izr. prof. dr. Andrej Sotlar
Gl. in odg. urednik